

N:o 54.

Af Herr Olof Larsson: Rörande åtskilliga förändringar i Kongl. Förordningen den 21 December 1857, om egors fredande mot annans hemdjur samt om stängsel-skyldigheten.

Ingenting har hittills i lagstiftningsväg så verksamt bidragit till skydd af våra skogar som Kongl. Maj:ts Nådiga Förordning om stängselskyldigheten af den 21 December 1857. Derigenom har stängselsättet mycket förenklats och en mängd gärdsgårdar redan försvunnit; men den mängd af ung skog, som ännu åtgår, der man tvingas att uppföra stängsel, utgör ett stort hinder för våra skogars tillväxt och bestånd, som likväl är så nödvändigt för ett land med vårt klimat. Det hör enligt min tanke vara fullkomligt fritt för grannar att efter öfverenskommelse antingen stänga eller icke stänga, ty genom tvånget uppstår mycket stängsel, som eljest icke komme till stånd eller skulle försvinna. Och i samma mån, som vårt landtbruk förbättras, blifver man i tillfälle att en längre tid af året föda boskapen inomhus och stängseln blifver derigenom mindre behöflig. Jag anser att den i 4 § af gällande stängselförordning uttalade grundsats, att hvar och en, som kreatur eger, vare skyldig om dem hålla sådan vård, att de icke olofligen inkomma på andras egor, bör kunna utsträckas äfven till de fall, då stängselvitsord nu eger rum, hvilket alltså bör, enligt min tanke, helt och hållet borttagas. På grund häraf får jag föreslå, att Kongl. Maj:ts Nådiga Förordning af den 21 December 1857 måtte förändras sålunda:

att 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23 och 30 §§ måtte helt och hållet utgå och endast §§ 1, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34, 35, 36 och 37 bibehållas.

Om remiss till behörigt Utskott anhålles

Stockholm den 24 Januari 1870.

Olof Larsson,
från Örebro län.